

گزارش روزنامه
صبا درباره بحران
مخاطب و آینده اکران
سینمای ایران

پرده‌های نیمه خاموش؛ آیا کسی صدای گیشه را می‌شنود؟

وقت تصمیم‌های جسورانه است؛ سینما تعارف‌بردار نیست

نهاد حمایتی، وظیفه اصلی این شورا سامان‌دهی جدول اکران، نظارت بر اجرای مقررات و ایجاد توازن نسبی میان آثار است. این شورا نه ابزار مالی برای حمایت از تولید دارد، نه امکان اعطای یارانه، و نه قدرت مداخله در سیاست‌های کلان اقتصادی. بنابراین انتظار اینکه صرف اصلاح یک نظامنامه بتواند بحران چرخه اکران را درمان کند، انتظاری فراتر از حدود اختیارات و توان عملیاتی آن است.

رئیس هیئت مدیره جامعه صنفی تهیه‌کنندگان سینمای ایران افزود: «نظامنامه جدید می‌تواند شفافیت بیشتری ایجاد کند، عدالت نسبی در توزیع سالن‌ها را تقویت نماید و از برخی انحصارها بکاهد؛ اما نمی‌تواند تقاضا خلق کند یا خسارت‌های ناشی از رکود اقتصادی و فشار معیشتی را جبران سازد.» وی در پایان خاطر نشان کرد: «پاسخ صریح آن است که نظامنامه جدید، شرط لازم است اما کافی نیست. برای احیای چرخه اکران باید مجموعه‌ای از اقدامات هم‌زمان صورت گیرد: حمایت‌های هدفمند اقتصادی از تولید و پخش؛ مشوق‌های مالیاتی برای تهیه‌کنندگان و سینماداران؛ سیاست‌های حمایتی برای کاهش قیمت بلیت یا تخصیص یارانه فرهنگی؛ و مهم‌تر از همه، ایجاد ثبات و آرامش در فضای عمومی کشور. سینما آینه حال جامعه است؛ وقتی حال جامعه آشفته باشد، تصویر روی پرده نیز متأثر خواهد بود، اگر قرار است چرخه اکران جان تازه‌ای بگیرد، ابتدا باید به اقتصاد و امنیت روانی جامعه جان دوباره بخشید. تنها در آن صورت است که هر نظامنامه‌ای می‌تواند اثرگذار و کارآمد واقع شود.»

سیدضیا هاشمی:

**نظامنامه جدید، شرط لازم است
اما کافی نیست**

سیدضیا هاشمی، تهیه‌کننده سینما و رئیس هیئت مدیره جامعه صنفی تهیه‌کنندگان سینمای ایران در پاسخ به اینکه «آیا نظامنامه جدید می‌تواند معضل چرخه اکران را رفع کند؟» گفت: «به باور اینجانب، باید موضوع را در بستری فراتر از یک آیین‌نامه اجرایی تحلیل کرد.»

وی افزود: «چرخه اکران صرفاً تابع یک دستورالعمل اداری نیست؛ بلکه متأثر از امنیت روانی جامعه، ثبات اقتصادی، قدرت خرید مردم و اعتماد عمومی است. در ماه‌های اخیر، کشور ما با رخدادهای پرتنش و اثرگذار مواجه بوده است؛ از جنگ دوازده روزه و تحرکات نظامی در مرزهای آبی کشور تا استقرار و بسیج پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در حوزه خلیج فارس و نیز آشوب‌های دی‌ماه که پیامدهای اجتماعی و روانی آن همچنان بر فضای عمومی جامعه سایه افکننده است. طبیعی است که چنین شرایطی بر رفتار مصرف‌کننده مردم تأثیر مستقیم بگذارد.» هاشمی تصریح کرد: «در وضعیتی که خانواده‌ها با گرانی فزاینده، کاهش توان معیشتی و دغدغه‌های اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، سینما به‌عنوان کالایی فرهنگی در اولویت‌های بعدی سبد هزینه قرار می‌گیرد. نتیجه آن کاهش محسوس فروش، تعطیلی برخی سالن‌ها، رکود سرمایه‌گذاری و افت جدی تولید است. از سوی دیگر، هزینه‌های تولید نیز به‌شدت افزایش یافته و ریسک سرمایه‌گذاری برای تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان بالا رفته است؛ چرخه‌ای معیوب که هم تولید را فرسوده می‌کند و هم اکران را کم‌رنگ.»

وی در ادامه با تأکید بر جایگاه شورای صنفی اکران گفت: «در این میان باید با صراحت تأکید کرد که شورای صنفی اکران نهادی رگلاتوری و تنظیم‌گر است، نه یک

مهدیه مالکی

گزارش

سینمای ایران در یکی از پیچیده‌ترین مقاطع سال‌های اخیر ایستاده است؛ جایی میان رکود اقتصادی، سایه نااطمینانی‌های اجتماعی و افت

محسوس فروش گیشه. مسئله دیگر فقط چینش جدول اکران یا اصلاح یک نظامنامه نیست، بلکه پرسش اصلی این است که چرا مخاطب با سینما فاصله گرفته و چگونه می‌توان او را دوباره به سالن‌ها بازگرداند. کاهش قدرت خرید، تردید سرمایه‌گذاران، محدود شدن سبد فیلم‌های جذاب و تضعیف فرهنگ سینما رفتن، اضلاع بحرانی را ساخته‌اند که با یک تصمیم مقطعی حل نمی‌شود.

در چنین شرایطی، برای واکاوی ریشه‌های این وضعیت و بررسی راهکارهای ممکن، در این گزارش به سراغ سیدضیا هاشمی، رئیس هیئت مدیره جامعه صنفی تهیه‌کنندگان سینمای ایران رفتیم تا نسبت نظامنامه جدید با بحران اکران را بررسی کنیم؛ با محمدرضا مقدسیان، منتقد و مدرس سینما گفت‌وگو کردیم تا از منظر محتوا و نسبت فیلم با مخاطب به موضوع نگاه کند؛ پای صحبت‌های بهمن کامیار، کارگردان و تهیه‌کننده نشستیم تا از جسارت مدیریتی و اکران فیلم‌های توقیفی به‌عنوان یک گزینه بشنویم؛ و همچنین دیدگاه فرناز پارسیان هوشیار، مدیر پردیس سینمایی چارسورا جویا شدیم تا وضعیت گیشه و حال و هوای مخاطبان از دریچه سالن‌داران روایت شود. حاصل این گفت‌وگوها تصویری چندوجهی از بحرانی است که اگرچه دلایل متنوعی دارد، اما در یک نقطه به هم می‌رسد: بدون بازگشت مخاطب، هیچ چرخه‌ای در سینما جان نخواهد گرفت.

محمدرضا مقدسیان:

**نادیده گرفتن نیاز مخاطب،
نتیجه‌اش تغییر انتخاب است**

از محمدرضا مقدسیان، منتقد فیلم و مدرس سینما، درباره راهکارهای برون‌رفت سینمای ایران از وضعیت فعلی پرسیدیم. وی گفت: واقعیت این است که دیر یا زود شدن این وضعیت پاسخ ساده‌ای دارد، وقتی در چرخه سینما و اقتصادی که آن را معنا می‌کند دقیق می‌شویم، می‌بینیم مهم نیست مدیران سینمایی یا سالن سینما داشته باشیم چون اگر فیلمی نداشته باشیم که مخاطب را جذب کند، هیچ‌کدام از این‌ها اهمیتی ندارد.

مقدسیان افزود: اصل اولیه این است که بتوانیم فیلمی تولید کنیم که مخاطب را راضی کند و در او تقاضای تماشای فیلم در سالن سینما ایجاد شود و اگر زمانی که این تقاضا شکل بگیرد، بعد می‌توان درباره تعداد سالن‌ها، نحوه مدیریت سینما و سایر تصمیم‌ها صحبت کرد.

وی با تأکید بر اینکه مسئله کاهش مخاطب صرفاً مختص ایران نیست، گفت: سینمای جهان نیز با بحران مخاطب مواجه شده است که حتی سینمای